निशासु भास्वत्कलनूपुराणां यः सञ्चरोऽभूद् सर्गः १६
भिसारिकाणां । नदन्मुखोल्काविचितामिषाभिः
सवाह्यते राजपथः शिवाभिः ॥१२॥ आस्फालितं
यत्प्रमदाकराग्रैर्मृदङ्गधीरध्वनिमन्वगच्छत्। वन्यै
रिदानींमहिषैस्तदम्भः शृङ्गाहतं क्रोशति दीर्घि
कासु ॥ १३ ॥

निशास्विति। यो निशासु रात्रीषु अभिसारिकाणां प्रियेच्छया सङ्केतं गच्छन्तीनां स्त्रीणां सञ्चरो गमनसाधनमभूत् स राजपथो राजमार्गः शिवाभिर्वाह्यते गम्यते किं० अं भास्वन्तःशोभमाना कला मधुरा नूपुरा यासां तासां किं० शिं नदत्सु सशब्देषु मुखेषु या उल्का स्ताभिर्विचितमन्वेषितं मांसं याभिस्ताभिः ॥१२॥ आस्फालितमिति। यत् प्रमदानां स्त्रीणां कराणां हस्तानामग्रैरास्फालितं ताडितं सत् मृदङ्गस्य धीरं गम्भीरं ध्वनिंशब्दमन्वगच्छत् अनुकरोति स्म इदानींतत् दीर्घिकाणामम्भो जलं वन्यैर्वने भवैर्महिषैः शृङ्गैराहतं ताडितं सत् क्रोशति शब्दं करोति ॥ १३ ॥